

Kleppatra hin fagra.
Þagan af "Hvítu kisu"

5 blöð gto.
Reykjavík, 7. september 1935.

55.

Kleppatra hin fagra.

Vid eigin myndfalloren kisu, svo fallega, ad him hefir hlotid þetta nafn. Him er
hvít, einu fagraustu svannur, eyrun og stýrid eru gráruðott og tvær blattir, sinn
hvors megin, affan vid halsinn, eru einnig gráruðottir. Augun eru stóð og fjóru.
Þetta eru helstu einkemir, en svo bændi eftirfarandi smásaga til þess, hversu
græind him er.

Kleppatra er svo hrædd vid Piano- og Orgelspil, ad him hleypur á dyr, ef him
heyrir nokkru hljóð in þeirri átt eða frá þeim, en hvernig sem útvarpid
glymmur og urrar, þóft him elstærk um það. Þegar einhver er inni þar vens
útvarpid er, liggur Kleppatra venjulega undir bordi og malar.

Við var svo vid 12. sept. 1934 ad ég flutti einandi nokkru i útvarpinu
i tilfelli af 25 ára afmali Sjúkrasamlang Reykjavíkur, 14.7, 25 e. h.
Þann þad leyti var ég boðjafi i flutningi einlioni, settust þið
Kona min og uppaldislötter okkar, Þudny, vid bord i stofu þeirri sem
vidfölnu áhald okkar er i, til þess ad hlusta i það sem ég kynnir ad
segja. Þóft vissu eldi af naimu ad hann inni i stofunni. En þógar
ég boðjafi, hleypur Kleppatra litla undan bordinu og sest i bordid,
létu mig einkemir augun og hann saktandi til þeirri sem vid
bordid sátu, einu og him vildi spyrja: "Hver er ad hala i útvarpid minn?"
Þannig lét him ofur litla stund og höfði stöðugt i hátalarann mig
undrandi, um him hleypur ad honum, seft þar og hlustar, oeltir
vöngum og gengur sidan kringum hátalarann og hunsar og þegar of
hann i allar tilidav. Þóft seft him hið honum og létu vid og vid
til þeirri, en vid bordid sátu, en þógar þið létu elstærk i þvi bera ad þið
veitth þessu hátleri hennar neina sérstaka eftir létu, seftist Kleppatra.

þóttu við hátalarann svo nærri sem nút var of hljófadi mí síns of
 hvar annar frótleks frís hljófandi á tveit öru sem ég sagði, mig
 ég hafði lofið erindi mínu. Allan þessan tíma, leit út fyrir að hún
 hugaði sem svo: „Þetta er hann hús bórði mínu! Ég þekki málróms þess,
 en hvar er hann? Réttlega inni í þessum kassa! Atli hann sé nú
 elsti að tala við mig, eða um mig? Gamman er að heyrja hit hennar, þarlsins,
 síns of vart er, en því munnur stíll ég elsti hvar hann segr. Ef hann bara
 segr: „Kidda mín,“ eða eitthvað svoléidis, þá stíldi ég að hann væri að tala
 um mig, en það er léblöga eitthvað annað sem hann er að tala um. Ég
 ótta samþ að hljófa of tala þess að hann þessu út í kassannu aftur,
 því þar er hann“.

Þegar ég kom heim, kom Kleopatra út í stofnunni á móti mér frá í
 forstofuna of middladi vöngunum við lotus minn, síns of hún var
 von að gera við mig of aðra þegar vel lá á henni of mí var hún sýnilega
 legin að hafa heint mig í kassannu aftur.

Hona míni of Gíddi sagða mér síðan frá hátherni Kleopötru inni í
 stofnunni meðan ég flutti erindi of voru þótt samfordar um að hún
 stíldi hvar um var að vera: Að það væri ég, sem talaði, að hún þekkti mál-
 róms mínu, en væri í stofnunna vandröðum með að gera síni hugmynd
 um hvar ég væri, nema ef vera kynnir inni í kassannu! Það sýndu
 vanga veltunnar of svo hit, hversu oft hún leit til þessu er við bórði sáku of
 var stöðug við hátalarann. —

Sá galli flýgur í Kleopötru, að hún er, þessu á mannum: Hún flýgur meðan
 manni of er óskýdin í því að hún inn aftur, ef hún er lof að sit, sínk-
 um í róttinn; en of kalt er í vöðvi, vill hún helzt elsti fara neitt út,
 því hún er vörugjörn mig of vörðist vera líti Kerlingunni, sem sagði:

"... sé lof fyrir þessum títa" þegar eldhúsið hennar brann. Hún vill þá
 helst liggja á haitum ofurinu inni í stofu, en þegar túkum verður full niðri,
 flýtur hún sög í Koffu, hófíloja stóra fyrir hana eina, sem henni hefir verið
 fengin til að sofa í. Gamli Kisi, eða svartí Kisi liggur þá í bréfa Koffunni
 við hliðina á henni og er þá stöðugt allt jend meðisamt, e. Kleopatra réttir
 hönnu bifu sína gegnum góti á Koffunni til að gela við hann og koma hönnu
 til að leika við sig. Stundum gerir hún sig svo heima koma úr henni að hún
 hleggur upp í rímið hans (Koffuna) og legst ofan á hann og þá er hún
 mjög vanallega utan og innan og sofaar síðan ofan á hönnu, því rímið "er of
 litill fyrir þau bði að liggja í, hlíð við hlíð. Annars sefur svartí Kisi aldrei
 inni í hési, nema í dagum, en er úti á hvern nóttu, hvernig sem verid er, en
 hvar hann heldur sig þá, veit enginn. Á hverjum morgni, kl. 8-9 er hann
 byst við að einhver sé valnadar í húsini, kemur hann á gleggann og
 "gudar" svo hátt, að heyrir um allt húsið og sé þá einhver í frotta húsini,
 kemur hann á gleggann og "Gamla" dufoga upp í nýg lokið er upp, bítur mjög
 áhövdið og alvarlega um að gefa sér strax eitthvað að borða. Því mið þess
 hann að fara að sofa og sefur síðan í bréfa Koffunni fram yfir háðopi eða leynur.
 Kleopatra er stöðugt svo svafusöm í dagum, enda sefur hún alla nóttina, en
 Svarta Kisi til samlofis sefur hún þó niðri klarta meðdeginis eða fram
 undir hófílið, ^{með hönnu, þar til} þá hennar hún er kominn til þess að fara út.

Hvergi þessara vindslu dýra hefir ein sést komna heinu með fuglu eða aðra
 vandi, nema hvad nágrannarnir þykjast líafa genu um að Svarta Kisi eigi
 einhveru fátí í því að dægum þeirri fótkaan oft á óstíllanloyu hátt. Hafi
 sumir haft í orði að hann atti stílið að lengd hans (en hann er langur
 mjög) veri stílt um það sem svarði háfðum, en sem betur fer, heldur
 hann því einu og er nú 13 eða 14 misinu að aldriog hraustur vel.

Þann háfa boði veind viltmyndud, Kleopatra (húskalla) og Svartí lísi og í ígsta mynd. -
 Í vor (1935) var Kleopatra með óvörjulegum "Hjánaströpp" og úrnu afléidningarvar þess, að
 3. og 4. sept. vart hún "lasin", flutti sigúr herbergi Gudnýjar í eðvestur herbergjíd uppi
 - það er 6x6 álma herbergi. - lagdist þar í legubekksstíffu og var hún látin liggja
 þar "í sang" á góðustíminni með nokkum ábreidnum, en áður en hún lagdist þar fyrir
 að stáaldri, kom hún hváð eftir annað niður í stúfstofof herbergi mitt, staldraði
 við dyrnar, leit til mín ásonar augnum og nýjalnadi ofur lágt, unu í stóð uppi og fór
 með henni fram í anddyri, til að vita, hvort hún vildi fara út eða inn í eldhúsi;
 þetta vildi hún hvortugt, heldur fór hún uppi í 2. eða 3. þer upi stíggans, staldraði þar
 og nýjalnadi nýgg lágt, og eftir þá sem í, forði unu ofan og á eftir henni, forði hún
 sig einu og ofan, unu komid var uppi loftid; íg lét hana vísa mér leið og loftkadi
 hún unu ávalt úts herbergi sínu, og er að þeim dýrum kom, þittodi hún að
 einu sínu, lagdi sig þar niður og nýjalnadi lágt, einu og áður. Fó í þá til
 hennar og stóð til henni vel en hún fór til að mala. Þetta var þá er inlid:
 að láta unu vita, að hún vort lasin og að sér komi vel að henni vort stóðid.
 Eðan hefir hún komid of á dag ofan af loftinu og Beinlínis sött eitt hvort of þear
 Önnu, Gudnýja eða unu, til þess að koma henni í vort og þad hefir ávalt veind
 láttid eftir henni. Engan eitur hún einu ábrevid unu þetta, einu og Gudnýja og
 stundum vortu hún eitt hvort of þear unu niðja vort í sama tilgangi. Hún
 eignadist þá kvæmi, en ótt vortu þau andvann fóttd. og háfa veind jandsetk í
 grafreit annara statta hér við húsid.

Kleopatra sefur annars ávalt hjá Gudnýju. Samtíloja er Kleopatra kunnugt
 unu að Gudný er of lasin, en í stáðinu fyrir að velija hana, tal. 4-5 á
 hverjum morgni, en Kleopatra þarf að brogða sér út, kemur hún koldreip inn í
 herbergi of þear hjórsanna og vortu of þear ofur stílliloga, til þess að við fornu
 - annað hvort of þear - ofan til að ofur fyrir henni húsid. Stundum bendir hún
 mér á, að henni þykki sér vel gert, að koma við í eld húsinu, til að fótá bítu
 eða sofa og lét íg það vitanlega eftir henni. Önnu þykki þetta "of þarf"
 og því eitur hún hana eðli unu þad! - Aldrei gaf svartí lísi sig að henni í vort,
 þegar hún var með "Hjánaströppunni", heldur vardi hana fyrir óðunni kóttinu, en
 eðli hefir sú vort veind unu lög; það sýndi sig þessa dagana, 3. og 4. sept. Sjnt þykki,
 að Svartí lísi eigi "koma", svartu einu og hana og sé hún þá dóttir hana, og þriju stíllid
 "koma" hér á "nasta bl", enda er hana hjá þessu "fótti" eðlunni stundum og gáður við þad.

Þá sjaldan að sól stíu hefði verið í sumari, þar kisa litla (Kleopatra) út í "Gleifi"
 og báðar sig í sólsteininum, þar sér sól báð; komi Svarti kisi þangað og leggist ná-
 lega henni, þóir hún sig til hans og þess, til að sleibia allan hans haus og einu ma-
 eyru, að því einu löggt hún þversum ofan á haus og þar sofa þau svo í uddi
 þangað til þeirru henni, einu ma hana, en kominu "til að fara að bórða".

Þáan Kleopatra vart lasin, þykir þóir er til heimar þeirra, vera mikil þykir
 í henni orðin: Áður mátti einu stíu henni síða gela við hana, en úr setu
 hún lúruu en hún udi í til þess og er þá vinalög nýj. Þó hún úti um hatta-
 hímam, þarf eltri annað en Gudný halli til heimar: "Kisa mín! þú ert að koma
 inn til að hatta" til þess að hún komi inn og leggist í min þeirra. Hústun er
 hún að vísu nokkru langt í burtu, þegar kallad er til heimar, en það þykir eltri
 að hún komi, ef hún heyrir kallad til sín, en augljóst er, að henni þykir off full-
 suent að taka í sig náðir. Hún er framúrskarandi hræmleg og mjalla hvelu ma-
 strótkinn, það er því gott að sjá til heimar í myrku. Þú er hún hafa að vera hrodd
 við orgl og þíamospil og heldur sig ofkast inni. Hún er matvönd nokkru og þarf eltri
 mikil að eta, en oft og ávallt er hún heimar inn, ofti úti veru stótt stutt sé.

Eltri hefir hún sést lögga "mannsteap" sínu úd neinu dýri, fugli eða mús, enda er
 hún svo vel haldin, að hún þarf þess eltri, þóðirius vagna.

Við erum samfordum, að þessi fallegu og vinsælu "hjú" okkar, stíu ofal margt
 sem við sojnum við þau og miklu neira en okkar grannar, enda er dalaði mikil á
 þeim haff og það veridstulda þau badi.

Reykjavík, 7. Sept. 1935.

